

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťšesť

Jeff Pippenger

2026-01-27

Číslo tridsaťšesť

V „ruchu“, ktorý James White označuje za rozptýlenie milleritov po 22. októbri 1844, prežil William Miller v roku 1847 sen a o dva roky neskôr bol uložený na odpočinok.

„Keby bol William Miller mohol uzrieť svetlo tretieho posolstva, mnohé veci, ktoré sa mu zdali temné a tajomné, by mu boli bývali vysvetlené. Ale jeho bratia mu vyznávali takú hlbokú lásku a záujem, že sa domnieval, že sa od nich nemôže odtrhnúť. Jeho srdce sa prikláňalo k pravde, a potom sa pozrel na svojich bratov; oni sa jej protivili. Mohol sa odtrhnúť od tých, ktorí stáli po jeho boku pri zvestovaní Ježišovho príchodu? Myslel si, že ho oni iste nezvedú na scestie.“

„Boh dopustil, aby padol pod moc satana, pod vládu smrti, a ukryl ho v hrobe pred tými, ktorí ho ustavične odťahovali od pravdy. Mojžiš pochybil práve vtedy, keď sa mal chystať vstúpiť do zasľúbenej zeme. Takisto som videla, že William Miller pochybil práve vtedy, keď sa mal čoskoro chystať vstúpiť do nebeského Kanaánu, keď dopustil, aby sa jeho vplyv postavil proti pravde. Iní ho k tomu priviedli; iní sa za to budú zodpovedať. No anjeli strážia drahocenný prach tohto Božieho služobníka a on vyjde pri zvuku poslednej trúby.

„Pevná platforma“

„Videla som skupinu, ktorá stála dobre chránená a pevná, neprejavujúc nijakú priazeň tým, ktorí by chceli otriast' ustálenou vierou tela. Boh na nich hľadel so zaľúbením. Boli mi ukázané tri kroky — posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela. Môj sprievodný anjel povedal: ‚Beda tomu, kto by pohol čo len kvádom alebo pohol čo len klincom v týchto posolstvách. Pravé porozumenie týchto posolstiev je životne dôležité. Osud duší závisí od spôsobu, akým sú prijaté.‘ Opäť som bola vedená späť cez tieto posolstvá a videla som, ako draho ľud Boží zaplatil za svoju skúsenosť. Bola získaná skrze mnohé utrpenie a ťažký zápas. Boh ich viedol krok za krokom, až ich postavil na pevnú, nepohnutelnú plošinu. Videla som jednotlivcov, ako pristupovali k plošine a skúmali jej základ. Niektorí na ňu s radosťou hneď vstúpili. Iní začali nachádzať chyby na základe. Chceli, aby sa vykonali zlepšenia, a potom by plošina bola dokonalejšia a ľud omnoho šťastnejší. Niektorí zostúpili z plošiny, aby ju preskúmali, a vyhlásili, že bola položená nesprávne. No videla som, že takmer všetci stáli pevne na plošine a napomínali tých, ktorí z nej zostúpili, aby prestali so svojimi sťažnosťami; lebo Boh bol Majstrovským staviteľom a oni bojovali proti Nemu. Rozprávali o podivuhodnom Božom diele, ktoré ich priviedlo na pevnú plošinu, a jednomyseľne pozdvihli svoje oči k nebu a mocným hlasom oslavovali Boha. To zapôsobilo na niektorých z tých, čo sa sťažovali a opustili plošinu, a tí sa potom s pokorným výrazom znova postavili na ňu.“ Early Writings, 258.

Millerove podivuhodné diela

„Podivuhodné dielo“ Williama Millera viedlo k „pevnej základu“, ktorý bol „pevnou, nepohnutelnou plošinou“. „Základ“ „nepohnuteľnej plošiny“ a následný útok na „plošinu“ i na „základ“, ktoré boli predstavené po Millerovej smrti v roku 1849, sú v jeho sne označené.

William Miller je symbolom základov adventizmu.

Je tiež symbolom milleritských dejín od roku 1798 až do roku 1863.

Je tiež symbolom milleritských dejín od roku 1798 až do roku 1844.

On je tiež symbolom dejín posolstva troch anjelov od roku 1798 až po nedeľný zákon.

Je predstavený štyridsiatimi šiestimi rokmi od roku 1798 až do roku 1844.

Predstavuje ho číslo „220“ vo vzťahu k číslam 2 520 a 2 300.

Je znázornený „siedmimi časmi“ — 2 520.

Je zastúpený číslom 2 300.

Millerove dva sny boli predobrazené Nebukadnesarovými dvoma snami v druhej a štvrtej kapitole Daniela.

Obdobie roku 1798 sa začína Nabuchodonozorom a končí sa v roku 1863 Belšasarom.

Obdobie od roku 1798 po nedeľný zákon sa začína Nebukadnesarom a končí Belšaccarom.

Ako symbol dejín milleritov je symbolom základov, ktoré predstavujú pravdy objavené medzi alfa-objavom 2 520 a omega-objavom 2 300. James White v komentári k snu Williama Millera uviedol, že „kľúčom“ bola Millerova metóda štúdia Biblie. Táto metodológia je kľúčom Dávidovým, ktorý bol položený na Millerovo plece, lebo predložil proroctvo o 2 300 rokoch, ktoré sa skončilo, keď sa 22. októbra 1844 naplnil Izaiáš 22,22.

Pravdy, ktoré sa od roku 2023 začali odpečaťovať, sú tými pravdami, ktoré už boli identifikované v prezentáciách Habakkukove tabuľky 95, a tieto pravdy sú teraz zasadzované do nového rámca „Pravdy“.

Volanie hlasu na púšti v júli 2023 určilo, že plač a nárek sú nevyhnutné pre tých, ktorí mali činiť pokánie za vyhlásenie z 18. júla 2020. Tí, ktorí mali byť medzi múdrymi pannami, mali činiť pokánie v súlade s modlitbou z deviatej kapitoly knihy Daniel, čo je modlitba tých z Levitikus 26, ktorí rozoznávajú, že boli rozptýlení.

Keď Miller hovorí: „Keď som tak plakal a žiaľil nad svojou veľkou stratou a zodpovednosťou, rozpamätal som sa na Boha a vrúcne som sa modlil, aby mi poslal pomoc. Ihneď sa otvorili dvere a do miestnosti vošiel muž; a všetci ľudia ju opustili. On, držiac v ruke kefu na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a smeti.“

Dverami, ktoré sa otvorili, bolo Millerovo srdce, keď sa „vrúcne modlil“ za „pomoc“. Ježiš ako Pravý svedok Laodicei klope na srdcia a hľadá vstup. Keď sa dvere otvorili, začal sa proces oddeľovania. Keď sa dvere otvorili, otvorili sa aj „okná“ a „okná“ sú nebeské okná.

Ján videl v devätnástej kapitole Zjavenia otvorené nebeské okná, keď Pán pozdvihol svoje vojsko bielych koní, bezprostredne po tom, čo sa nevesta pripravila. Toto vojsko je Ezechiellovo vojsko, ktoré povstáva ako odpoveď na posolstvo drsného východného vetra. Toto vojsko je víťazná cirkev, ktorá sa mení z bojujúcej cirkvi na víťaznú cirkev, keď sa uskutoční oddelenie pšenice od kúkoľa. Toto oddelenie je tiež znázornené ako prechod od laodicejskej skúsenosti k filadelfskej skúsenosti. Miller otvoril svoje srdce a dovolil Pravému Svedkovi vojsť, keď oddeľoval pšenicu od kúkoľa, a tak priviedol svoje vojsko bielych koní k životu.

Dňa 31. decembra 2023 vošiel po odchode ľudí do miestnosti muž so špinavou kefou a začal dielo odstraňovania smetí bludu, pričom staré pravdy Habakukových tabúl zasadzoval do nového rámca pravdy.

„Spasiteľ neprišiel zrušiť to, čo hovorili patriarchovia a proroci; veď On sám hovoril prostredníctvom týchto predstaviteľov. Všetky pravdy Božieho slova pochádzali od Neho. No tieto neoceniteľné drahokamy boli zasadené do falošných osadení. Ich drahocenné svetlo bolo prinútené slúžiť bludu. Boh si želal, aby boli vyňaté zo svojich rámcov bludu a znovu vsadené do rámca pravdy. Toto dielo mohla vykonať jedine božská ruka. Svojím spojením s bludom slúžila pravda veci nepriateľa Boha i človeka. Kristus prišiel postaviť ju tam, kde by oslavovala Boha a pôsobila na spasenie ľudstva.“ Túžba vekov, 287.

Jednou z prvých právd vyučovaných v roku 2024 bolo vysvetlenie sklamaní z 18. júla 2020. Riadok za riadkom sa rozpoznávalo, že prvé sklamanie každej reformnej línie označili 18. júl 2020 za hlavný medzník v podobenstve o desiatich pannách. Predmet sklamaní sa stal „kľúčom“ na odomknutie pravdy o svätyni; zatiaľ čo pri veľkom sklamaní roku 1844 bola svätyňa „kľúčom“, ktorý odomkol sklamanie.

Muž so štetkou na prach, ktorý je zároveň Levom z pokolenia Júdovho, začal v roku 2023 odpečatovať posolstvo Polnočného volania. Teraz sme dospeli k miestu v Millerovom sne, kde On kladie na stôl väčšiu schránku a vhadzuje do nej pravdy, ktoré majú žiarieť desaťkrát jasnejšie než slnko. Jedným z týchto klenotov je zjavenie toho, kým On je v prorockom rozprávaní.

Keď je proroctvo odpečatené, On je Lev z pokolenia Júdovho, ktorý berie staré pravdy a vkladá ich do nového rámca troch krokov „pravdy“. Tento rámec drží pohromade Kristus ako Alfa a Omega, prvý i posledný. Ako Slovo Božie usporiadal každý prvok svojho Slova. Ako Palmoni navrhol každý aspekt ako matematiku.

Keď je Peter v Cézarei Filipovej, v tretej hodine, predstavuje sa ako Palmoni, s dôrazom na „prorocké fraktály“. Jedným z posledných zjavení Krista ako Pána proroctva je dôraz na prorocké fraktály, ako ich predstavuje Peter v Matúšovi 16:18, čo je symbol 1,618, nazývaný v prirodzenom svete zlatý pomer, ale podľa Palmoniho „prorocké fraktály“.

Len sme začali identifikovať prorocké fraktály, ktoré sa nachádzajú v posvätnom týždni rokov 27 až 34. Skôr než sa tam na našej ceste ku knihe Joel vrátíme, bolo potrebné zaradiť dôraz na prorocké fraktály do nášho uvažovania o Millerovom sne.

Obdobie od chvíle, keď Miller volal ľuďi, aby „prišli a videli“, a keď Kristus ako muž s kefou na prach volal Millera, aby „prišiel a videl“, trvá od roku 1798 až po nedeľný zákon, no v rámci tejto celkovej histórie obsahuje fraktál v období od roku 1798 až do roku 1863. Obsahuje aj ďalší fraktál od 11. septembra až po nedeľný zákon a ešte ďalší od roku 2023 až po nedeľný zákon.

Keď Miller v tom zhodne zavrel oči, predstavoval dejiny roku 1849, keď sa Pán pokúšal dokončiť dielo, ale bezvýsledne. Je vzkriesený v roku 2023, lebo je Eliášom, ktorý bol zabitý na ulici spolu s Mojžišom. Zomrel v roku 1849 a potom zomrel znovu 18. júla 2020.

Jeho sen bol daný v roku 1847; potom Pán vystrel svoju ruku druhý raz a zverejnil mapu z roku 1850. Keď Pán v dejinách sto štyridsaťštyri tisíc vystiera svoju ruku druhý raz, Miller vstáva z mŕtvych.

Východiskový bod rozptýlenia Izraela i Júdu je uvedený v Izaiášovi.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efraim zlomený tak, že prestane byť ľuďom. A hlavou Efraima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaliášov. Ak neuveríte, veru neobstojíte. Izaiáš 7:8, 9.

Proroctvo bolo dané v roku 742 pred Kr., a o devätnásť rokov neskôr, v roku 723 pred Kr., bol Izrael rozptýlený Asýrčanmi, a potom o štyridsaťšesť rokov neskôr bol Júda rozptýlený Babylonom. Tieto tri dátumy predstavujú obdobie devätnástich rokov, po ktorom nasleduje štyridsaťšesť rokov. Keď sa tieto dve proroctvá skončili v rokoch 1798 a 1844, obdobie devätnástich rokov na začiatku, od roku 742 pred Kr. až po rok 723 pred Kr., bolo alfa devätnástimi rokmi, ktoré predstavovali omega devätnásť rokov od roku 1844 až po rok 1863.

Miller zomrel päť rokov po začiatku omegy, o devätnásť rokov neskôr a o sedem rokov neskôr boli uverejnené články Hiram Edsona o „sedemnásobnom čase“. O sedem rokov neskôr bol „sedemnásobný čas“ odmietnutý. Rok 1856 mal byť spečatením, ktoré predchádza nedeľnému zákonu z roku 1863, no nemalo sa tak stať.

Tretí anjel prišiel v rokoch 1844, 1888 a 11. septembra. Sestra Whiteová uviedla, že keď padli veľké budovy mesta New York, naplnia sa prvé tri verše osemnástej kapitoly Zjavenia.

Zjavenie 18

Verš JEDEN—Potom som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvietená jeho slávou.

Verš DVA — A zvolal mocne silným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, útočiskom každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a nenávideného vtáka.

Verš TRETÍ — Lebo všetky národy pili z vína hnevu jej smilstva a králi zeme s ňou smilnili a obchodníci zeme zbohatli z hojnosti jej rozkoší.

Mocný prvý anjel zostúpil s posolstvom v ruke a Ján dostal príkaz ísť, vziať malú knižku a zjesť ju. Tento prvý anjel koná to isté dielo ako anjel zo Zjavenia osemnásť, ktorý osvecuje zem svojou slávou. Je to tak preto, že prvý anjel je alfa a tretí anjel je omega, a začiatok vždy znázorňuje koniec.

„Ježiš poveril mocného anjela, aby zostúpil a varoval obyvateľov zeme, aby sa pripravili na Jeho druhé zjavenie. Keď anjel opúšťal Ježišovu prítomnosť v nebi, pred ním išlo nesmierné jasné a slávne svetlo. Bolo mi povedané, že jeho poslaním je osvietiť zem svojou slávou a varovať človeka pred prichádzajúcim Božím hnevom.“ Early Writings, 245.

Prvým anjelom je prvý verš osemnásť kapitoly Zjavenia.

A po týchto veciach som videl iného anjela zostupovať z neba, majúc veľkú moc; a zem sa osvietila jeho slávou.

Druhý anjel je opísaný v druhom verši osemnásť kapitoly Zjavenia.

A skríkol mohutne mocným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, peľachom každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a ohavného vtáka.

Tretí anjel je tretím veršom osemnásť kapitoly Zjavenia.

Lebo všetky národy pili z vína prchlosti jej smilstva a králi zeme smilnili s ňou a kupci zeme zbohatli z moci jej prepychu.

Všetci králi smilnia so smilnicou pri nedeľnom zákone, ako je to predobrazené v treťom verši. Posolstvom druhého anjela je, že Babylon padol, a to je druhý verš. Poslaním prvého anjela bolo osvietiť zem svojou slávou, a to je prvý verš. Prvý verš je 9/11. Druhý verš je proces oddeľovania, ktorý prebieha medzi ľudstvom od 9/11, a tretí verš je nedeľný zákon. Z tohto dôvodu je 9/11 posolstvom tretieho anjela, a takým je aj nedeľný zákon. 9/11 je varovaním pred blížiacim sa nedeľným zákonom, ako je znázornené v prvých troch veršoch, a ten druhý hlas zo štvrtého verša je nedeľný zákon. Prvý hlas zo zjavenia osemnásť kapitoly je varovaním pred blížiacim sa nedeľným zákonom a toto varovanie sa pri nedeľnom zákone mení na živú skutočnosť.

Obdobie od 11. septembra po nedeľný zákon je predobrazené obdobím od alfa „pod“ a pozri“ z Millerovho sna až po omega „pod“ a pozri“. Medzi 11. septembrom a nedeľným zákonom sú klenoty ukladané na Millerov stôl uprostred miestnosti, rozptýlené a zahrabané, a potom obnovené mužom s kefou na nečistoty. Anjel, ktorý zostúpil v roku 1840 s malou knižkou, bol prvým a alfa anjelom, ktorý predstavoval anjela, ktorý zostúpil 11. septembra. Tento anjel je stotožnený v desiatej kapitole, keď je Jánovi povedané, že kniha bude sladká, ale zhorkne.

Ján predstavoval hnutie prvého anjela, zastúpené milleritmi, a zároveň znázorňoval hnutie stoštyridsaťštyritisíc. Predovšetkým predstavoval posledné dni, ako to proroci vždy robievajú. Z tohto dôvodu mu bolo vopred povedané, že kniha bude najprv sladká a potom horká. Milleriti to

vopred nevedeli, no od stoštyridsaťštyritisíc sa vyžaduje, aby to vedeli.

Miller ako posol prvého anjela je hlavným symbolom toho, kto zjedol malú knižku. Ako mlynár mal oddeliť pšenicu od pliev, potom zrno spracovať na múku a pripraviť chlieb, ktorý sa mal jesť. O chlieb sa delil tak, že ho položil do stredu svojej izby a volal všetkých, ktorí chceli, aby „prišli a videli“. No ako symbol toho, kto vzal knihu z ruky anjela, Miller, podobne ako Ján, oslovuje skôr posledné dni tretieho anjela než rané dni prvého anjela. Vo svojom sne začína tým, že nás informuje, že svoje poslanstvo prijal od neviditeľnej ruky. Prvý anjel v Zjavení desať má v ruke malú knižku, ale anjel zo Zjavenia osemnásť, ktorý je omegou k alfe roku 1840, nemá vo svojej ruke znázornenú nijakú knihu, a práve túto knihu Miller prijal — knihu od neviditeľnej ruky. Millerovo „príďte a vidzte“ je 9/11 a muž so štetkou na prachovo „príďte a vidzte“ je nedeľný zákon.

Medzi alfa a omega „pod' a vid“ sa nachádza poslanstvo druhého anjela, lebo alfa je 9/11, čo je prvý verš osemnásť kapitoly, a druhý verš je druhý anjel, ktorý sa uzatvára pri treťom verši, čo je nedeľný zákon a omega „pod' a vid“. V Millerovom sne sú druhý anjel a pád Babylonu znázornené siedmimi výskytmi slova „rozsypať“, kým celkové rozprávanie poukazuje na to, že pravda je premožená bludom.

Prvý a tretí anjel zostúpili s poslanstvom, ktoré treba prijať a zjesť 11. augusta 1840 a 11. 9. príslušne. Tieto dva dátumy zodpovedajú prvému veršu osemnásť kapitoly Zjavenia.

Základné pravdy boli uverejnené v máji roku 1842, pričom priekopnícka mapa z roku 1843 predstavovala alfu dvoch tabúl Habakuka. V roku 2012 boli uverejnené Habakukove tabule, v súlade s májom roku 1842.

Milleriti zažili svoje prvé sklamanie 19. apríla 1844, čo je predobrazom 18. júla 2020. V tom bode prišiel druhý anjel a jeho príchod sa zhodoval s druhým veršom osemnásť kapitoly Zjavenia. Toto sklamanie označilo koniec prvého anjela. Tam prišiel druhý anjel, začal sa čas meškania v podobenstve o pannách. Dejiny prvého anjela majú prebiehať súbežne s dejinami druhého a pri takomto uplatnení sa príchod druhého anjela zhoduje s príchodom prvého anjela v roku 1840 a 11. septembra.

Čas meškania nastal pri 11. septembri, ktorý bol predobrazený 19. aprílom 1844. Pri 11. septembri boli uvoľnené štyri vetry islamu a potom boli zadržané. Tieto štyri Jánove vetry sú drsné vetry Izaiáša a východný vietor proroctva, a pečiatiaci anjel vystupuje od východu. Keď vystupuje, volá podľa sestry Whiteovej štyrikrát: „zadržte, zadržte, zadržte, zadržte“. Čas meškania, ktorý sa začína príchodom druhého anjela, je znázornený tým, že štyri vetry sú zadržiavané, kým nebude zapečatených sto štyridsaťštyritisíc.

Po prvom sklamaní bol Samuel Snow vedený k tomu, aby sformuloval poslanstvo Polnočného volania, čím v júli 2023 predobrazne stvárnil hlas volajúceho na púšti.

Na táborovom zhromaždení v Exetri oddelenie panien na základe skúšobného oleja očistilo i prepálilo milleritov v súlade s dielom Posla zmluvy. Táborové zhromaždenie v Exetri predstavovalo spečatenie, lebo dielo potom postupovalo vpred ako prílivová vlna alebo mocné

vojsko, až kým 22. októbra 1844 neprišiel tretí anjel. Kľúčom k dejinám je oddelenie.

Druhý anjel koná dielo oddelovania, keď prichádza, tak ako to robil pri prvom sklamaní, a toto dielo sa skončilo oddelením 22. októbra. Uprostred týchto dvoch oddelení bolo hlásané posolstvo druhého anjela. Druhý anjel predstavuje postupné oddelovanie až po záverečnú skúšku oleja. Záverečná skúška oleja vedie ku kľúčovej skúške tretieho anjela. Touto kľúčovou skúškou bol pre Ježiša kríž a Getsemanská záhrada, čo znamená „záhrada olejového lisu“, predchádzala kľúčovej skúške kríža, a skúška oleja panien predchádzala zatvoreným dverám roku 1844.

Záverečná skúška, po ktorej nasledoval súd, bola desiatou skúškou starovekého Izraela. Potom im bolo určené zomrieť na púšti. Či už Kádeš, Getsemane alebo Exeter; záverečná skúška pred súdom, pri ktorej sú obe triedy oddelené, poukazuje na záverečnú skúšku po roku 2023, ktorá predchádza súdu pri zatvorených dverách v súvislosti s nedeľným zákonom. Tou záverečnou skúškou je spečatenie. Záverečná alebo posledná skúška predpokladá prvú skúšku.

V roku 2023 sa čas meškania skončil, keď Lev z pokolenia Júdu odpečatil videnie, ktoré malo meškať, tým, že odňal svoju ruku. Potom sa začalo dielo Samuela Snowa.

Ak obdobie prvého a druhého anjela postavíme navzájom paralelne, označujú zostúpenie anjela s posolstvom, ktoré skúša Boží ľud podľa jeho odpovede na príkaz vziať a zjesť toto posolstvo. Základné posolstvo je potom predložené verejnosti, až kým základné posolstvo nezlyhá. Potom prichádza tretí anjel. Obdobím tretieho anjela je devätnásť rokov, ktoré boli omega devätnástimi rokmi od roku 742 pred Kr. do roku 723 pred Kr.

Obdobie rokov 1844 až 1863 a obdobie od roku 742 pred Kr. do roku 723 pred Kr. prebiehajú navzájom paralelne a sú zároveň paralelné s obdobiami prvého a druhého anjela. Tieto štyri línie prorockých dejín sa zhodujú s obdobím od 11. septembra až po nedeľný zákon. Týchto päť línií predstavuje dejiny Millerovho alfa „pod“ a uvidíš“ a Kristovho omega „pod“ a uvidíš“.

Štyrikrát sedem

Správne pochopená dvadsiata šiesta kapitola Levitika označuje „sedem časov“ štyrikrát a „sedem časov“ je symbolom Millera a jeho posolstva. V roku 1842 bolo Millerovo chápanie „sedem časov“ zakotvené na grafe z roku 1843, o ktorom sestra Whiteová uvádza, že „bol vedený rukou Pánovou“ a „nemal by byť menený“. O sedem rokov neskôr Miller zomrel v roku 1849 a o sedem rokov neskôr je posolstvo „sedem časov“ zaznamenané Hiramom Edsonom a o sedem rokov neskôr je odmietnuté.

V roku 1842 bola uverejnená prvá tabuľka Habakuka.

V roku 1849 zomiera na mape z roku 1843 alfa posol „siedmich časov“.

V roku 1856 je na mape z roku 1850 ignorovaný omega posol „sedemnásobia“.

V roku 1863 boli dve tabuľky Habakuka odmietnuté a bola vydaná mapa z roku 1863.

Božská schéma uverejnená na začiatku a ľudská schéma uverejnená na konci. Uprostred sú označení dvaja poslovia, lebo druhé posolstvo má vždy zdvojenie.

Prvý anjel

V roku 1842 bola uverejnená prvá tabuľa Habakuka.

Druhý anjel

V roku 1849 zomiera starý posol mapy z roku 1843.

V roku 1856 je nový posol z mapy z roku 1850 ignorovaný.

Tretí anjel

V roku 1863 bolo posolstvo odmietnuté a bola vydaná mapa z roku 1863.

Dvadsaťjedenročné obdobie, ktoré predstavuje štyri symboly „siedmich časov“, rovnomerne rozmiestnené v sedemročných odstupoch. Alfa posolstvo je zverejnené (1842), alfa posol zomiera (1849), omega posol je prehliadaný (1856) a omega posolstvo je odmietnuté (1863), čo je predobrazom rokov 2012; 18. júla 2020; 2023; a čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Millerova smrť v roku 1849 sa zhoduje s 18. júlom 2020. Posol i posolstvo boli v roku 2023 vzkriesení. Omega posolstvo sa teraz odpečatuje a po ňom nasleduje nedeľný zákon roku 1863.

V milleritskom hnutí bolo posolstvo ustanovené a potom posol zomrel. V paralelnom hnutí bolo posolstvo ustanovené a potom posolstvo zomrelo. Posolstvo bolo vzkriesené v rokoch 1856 a 2023. Odpadlictvo je označením roku 1863 a víťazstvo je označením jeho protipólu pri nedeľnom zákone. Pred odpadlictvom a víťazstvom nedeľného zákona a roku 1863 je predstavené odpečatenie svetla omega vrcholového kameňa „sedemkrát“ z roku 1856, tak ako je to od roku 2023.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

William Miller: 1782–1849

William: „vôľa“ a „prilba“ — „rozhodný ochranca“, „odhodlaný strážca“ alebo „bojovník so silnou vôľou“.

Mlynár: osoba, ktorá obsluhuje mlyn, najmä mlyn, ktorý melie obilie na múku.

Bojovník so silnou vôľou

„Priamy, úprimného srdca roľník, ktorý bol privedený k pochybnostiam o božskej autorite Písom, no úprimne túžil poznať pravdu, bol mužom, ktorého si Boh zvlášť vyvolil, aby stál na čele ohlasovania druhého príchodu Krista. Ako mnohí iní reformátori, aj William Miller v ranej mladosti zápasil s chudobou, a tak sa naučil veľkým lekciám čínorodosti a sebazaprenia. Členovia rodiny, z ktorej pochádzal, sa vyznačovali nezávislým duchom milujúcim slobodu, schopnosťou znášať útrapy a horúcim vlastenectvom — črtami, ktoré boli výrazné aj v jeho

povahe. Jeho otec bol kapitánom v revolučnej armáde a práve obetiam, ktoré priniesol v zápasoch a utrpeniach toho búrlivého obdobia, možno pripísať stiesnené pomery Millerovho raného života.“

„Mal zdravú telesnú konštitúciu a už v detstve prejavoval viac než obyčajnú duševnú silu. Ako dospieval, bolo to čoraz zreteľnejšie. Jeho myseľ bola činná a dobre rozvinutá a mal vrúcny smäd po poznaní. Hoci nepožíval výhody vysokoškolského vzdelania, jeho láska k štúdiu a zvyk starostlivo premýšľať a podrobne kriticky posudzovať z neho urobili muža zdravého úsudku a širokých názorov. Vyznačoval sa bezúhonným mravným charakterom a závideniahodnou povestou; vo všeobecnosti bol vážený pre svoju čestnosť, šetrnosť a dobročinnosť. Vďaka energii a usilovnosti si už zavčas nadobudol slušné hmotné zabezpečenie, hoci si pritom naďalej zachovával svoje študijné návyky. So ct'ou zastával rozličné občianske i vojenské úrady a cesty k bohatstvu a poctám sa zdali byť pred ním dokorán otvorené.“ The Great Controversy, 317.

„Poznanie Boha nemožno získať bez úsilia mysle, bez modlitby za múdrosť, aby ste mohli oddeliť od čistého zrna pravdy plevy, ktorými ľudia a satan prekrútili učenia pravdy. Satan a jeho spolok ľudských nástrojov sa usilovali zmiešať plevy bludu s pšenicom pravdy. Máme usilovne hľadať skrytý poklad a prosiť o múdrosť z neba, aby sme oddelili ľudské vynálezy od božských prikázaní. Duch Svätý pomôže hľadajúcemu veľké a drahocenné pravdy, ktoré sa vzťahujú na plán vykúpenia. Chcela by som všetkým zdôrazniť skutočnosť, že letmé čítanie Písma nestačí. Musíme skúmať, a to znamená konať všetko, čo toto slovo zahŕňa. Ako baník horlivo skúma zem, aby objavil jej zlatonosné žily, tak aj vy máte skúmať Božie slovo pre skrytý poklad, ktorý sa satan tak dlho usiluje ukryť pred človekom. Pán hovorí: ‚Ak niekto chce činiť jeho vôľu, pozná, či je toto učenie z Boha.‘ Ján 7:17, Revised Version.“

„Slovo Božie je pravda a svetlo a má byť lampou vašim nohám, aby vás viedlo na každom kroku cesty až k bránam mesta Božieho. Práve preto sa satan tak zúfalo usiloval zahradiť cestu, ktorá bola navrhnutá pre vykúpených Hospodinových, aby po nej kráčali. Nemáte prinášať svoje predstavy k Biblii a robiť zo svojich názorov stred, okolo ktorého sa má otáčať pravda. Svoje predstavy máte odložiť pri dverách skúmania a s pokorným, podrobeným srdcom, so svojím ja ukrytým v Kristovi, s vrúcnou modlitbou máte hľadať múdrosť od Boha. Mali by ste cítiť, že musíte poznať zjavenú vôľu Božiu, pretože sa týka vášho osobného, večného blaha. Biblia je príručkou, podľa ktorej môžete poznať cestu k večnému životu. Nadovšetko by ste si mali želať poznať vôľu a cesty Pánove. Nemáte skúmať s cieľom nájsť texty Písma, ktoré by ste mohli vykladať tak, aby dokazovali vaše teórie; lebo slovo Božie vyhlasuje, že tým prekrúcate Písma na vlastnú záhubu. Musíte sa vyprázdniť od každej predpojatosti a prísť v duchu modlitby ku skúmaniu slova Božieho.“ Review and Herald, 11. septembra 1894.

„William Miller sa narodil v Pittsfielde v štáte Massachusetts. Jeho formálne vzdelanie pozostávalo iba z 18 mesiacov školskej dochádzky, no vďaka silnému návyku čítať sa vzdelával sám. Už v ranom veku začal aj písať, skladajúc poéziu a vedúc si denník. Jeho čítanie ho priviedlo do styku s nevereckými autormi, ktorí ho ovplyvnili smerom k deizmu. V neskorších dvadsiatych rokoch svojho života sa stal zmierovacím sudcom a bojoval vo vojne roku 1812. Viaceré skúsenosti počas tohto konfliktu obrátili jeho myseľ k osobnému Bohu. Do

roku 1816 sa obrátil a s plnou vážnosťou začal študovať Bibliu. Napísal: „Písma... sa stali mojou radosťou a v Ježišovi som našiel priateľa.““

„Do roku 1818 pri svojom štúdiu prorociev dospel k záveru, že Ježiš sa vráti ,okolo roku 1843‘. V roku 1831 sa po silnom vnuknutí a prozreteľnostnom vedení začal o svoje štúdie verejne deliť v menších zhromaždeniach. Po stretnutí s J. V. Himesom, významným redaktorom, v roku 1839 sa otvorila cesta ku kázaniu veľkým zástupom v hlavných mestách. Hoci sa stretával s odporom mnohých, jeho kázanie, ako aj kázanie ďalších, ktorí prijali adventné posolstvo, malo významný dosah, pričom až 100 000 ľudí prijalo vieru v skorý príchod Krista. Ellen Harmonová ho počula v Portlande v štáte Maine v marci 1840, keď mala 12 rokov. Spomínala: „Pán Miller sledoval proroctvá s takou presnosťou, že to zasahovalo srdcia jeho poslucháčov presvedčením. Zaoberal sa prorockými obdobiami a predkladal mnohé dôkazy na podporu svojho stanoviska. Potom jeho slávnostné a mocné výzvy a napomenutia tým, ktorí neboli pripravení, držali zástupy akoby očarené.“ Life Sketches, 20.